

# Universitätsbibliothek Wuppertal

**L. FENE||STELLAE DE MAGI||stratibus, sacerdotijsq[ue]  
Roma=||norum libellus**

**L. <Fenestrella>**

**Basileae, 1523**

De potitiis et pinariis Herculis sacerdotibus. Caput II.

---

**Nutzungsrichtlinien** Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-810](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-810)

## F E N E S T E L L A.

cal, eiꝑ; loco à lupa Romuli nutrice, quod eo in loco Ro-  
mulum & Remum paruulos educare reperta sit, facti  
nomen Lupercalis putant. Nec defunt, qui à Lyceo Ar-  
cadie monte, ubi præcipue ea religio peruiguit, eum quẽ  
nos lupum illi λυκοϋ uocant, ipsum cognominatum esse  
arbitrentur. Præcipuam uero huic deo, dicatisq; sacerdo-  
tibus uenerationem ea ex parte tributam serunt, quod  
quæ mulieres ex suis uiris uel concipere, uel conceptos  
foetus edere nequirent, ad Lupercos confugiebāt. Quæ  
ubi loris ex tergore hirci sectis cæsa fuissent, è uestigio  
grauida aut effocte efficiebantur. Hec solennia quinto  
Fast. 2. decimo Cal. Februarias celebrari, ut Ouidius in Fasto-  
rum libris refert, moris fuit.

DE POTITIIS ET PINA-  
rijs Herculis sacerdotibus.

## CAPVT II.

**E** Adem tempestate, Euandro scilicet palatiũ tenen-  
te, Herculem, Geryone interempto, per eadẽ loca  
mira specie boum armenta abegisse cõmemorāt.  
Ac cum propẽ Tyberim fluuiũ, quia præ sese armentũ  
ferens transiecisset, ubi loco herbido reficeret boues,  
ipseq; in itinere defessus procubuisset, & eundem uino ci-  
boq; grauatum sopor oppressisset, Cacus pastor loci ac  
cola uiribus ferox, captus pulchritudine boum, prædã

auertere instituit, ac ne si prædam agendo in speluncam  
 compulisset, uestigia ipsa eò quærētē dominū ducerēt,  
 aduersos eximiū quemq; pulchritudine in speluncā tra-  
 xit. Hercules uero ad primam auroram somno excitus,  
 cum gregem perlustrasset oculis, partemq; numero ab-  
 esse sentiret, perrexit ad proximam speluncā, si forte eò  
 uestigia ferrent, quæ ubi omnia foras uersa uidet, nec in  
 partem aliam ferre, confusus, atq; incertus animi ex in-  
 fenso loco agere porro armentū cœpit. Inde cū actæ bo-  
 ues forte, ut fit, ad desiderii relictarū mugissent, reddita  
 inclusarū ex spelunca boum uox Herculem conuertit.  
 Quem cum uadentē ad speluncam Cacus ui prohibere Caci cædes.  
 conatus esset, ictus claua, fidem pastōrū nequicquā inuo-  
 cans morte occubuit. Euander qui tunc temporis ex ea Euander.  
 Peloponneso profugus, autoritate magis quàm imperio  
 regebat loca, uenerabilis uir miraculo literarū rei nouæ  
 inter rudes artium homines, uenerabilior diuinitate ma-  
 tris Carmentæ, quam fatiloquam ante Sibyllæ in Italiā Carmentæ.  
 aduentum miratæ gentes fuerant, concursu pastorum  
 trepidantium circa aduenam manifestæ cædis reum ex-  
 citus, postquàm facinus, facinorisq; causam audiuit, ha-  
 bitū, formāq; uiri aliquāto ampliōre augustioremq; q̃ hu-  
 manā intueēs, rogitat qui uir esset. Vbi nomen patremq;  
 ac patriā audiuit. Ioue nate Hercules, salue, inq; te mihi  
 mater ueridica interpres deūm aucturum celeste numerū  
 cecinit, tibiq; aram hic dicatā iri, q̃ opulentissimam olim

## F E N E S T E L L A

in terris gens maxima uocet, tuoq; ritu colat. Dextra  
Hercules data, accipere se omen, impleturū se fata, ara  
cōdita accidat ait. Ibi tamen primū boue eximia capta  
de grege sacrū Potitijs ac Pinarijs, quæ tum familiæ ma-  
xime inclytæ ea tenebant loca, dedit. Factū forte ita eue-  
nit ut Potitij, ut ait Liuius, ad tempus præsto eſſet, hisq;  
exta apponerentur, Pinarij extis adefis ad ceteram ue-  
nirent dapem. Inde institutum mansit, donec Pinariū ge-  
nus fuit, ne extis eo solenniū die uescerentur. Potitiū ab  
Euandro edocti antistites permultas ætates huius sacris  
præfuerunt, donec tradito seruis publicis solenni familiæ  
ministerio, Potitorū ac Pinariorū omne genus perit. Id  
enim Appius Claudius, cum eſſet cēſor, effecit hiſce fami-  
liis infensus, ob idq; ira deorum (ut creditur) luminibus  
orbatus eſt.

Liuius lib.  
pri. ab urb.  
ad uerbū.

App. Clau-  
dius.

## DE SACERDOTIO

fratrum Arualium.

### CAPVT III.

**F** Ratres aruales, ut fruges ferrent arua, ueteres cō-  
ſuluisse Romanos memoriæ traditū eſt. Huius ue-  
ro religionis Romulum ipsum patrem urbis, auto-  
rem extitisse reperiō. Nam cum Acca Laurētia nutrix  
Romuli corpore suo quæſtum in uulgus faceret, eoq; pa-  
cto grandem pecuniam conſtipaſſet, ex duobusq; liberis